

Udskriftsdato: 19. december 2025

2018/1 LSF 40 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af færdselsloven (Forhøjelse af bøde for parkering på ramper, forhøjelse af parkeringsafgifter for store køretøjer, Færdselsstyrelsens mulighed for overtagelse af parkeringskontrollen og ændring af klagemyndighed)

Ministerium: Transport-, Bygnings- og Boligministeriet

Journalnummer: Transport-, Bygnings- og Boligmin., j.nr.
2018-1846

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven

(Forhøjelse af bøde for parkering på ramper, forhøjelse af parkeringsafgifter for store køretøjer, Færdselsstyrelsens mulighed for overtagelse af parkeringskontrollen og ændring af klagemyndighed)

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017, som ændret bl.a. ved lov nr. 693 af 8. juni 2017, lov nr. 697 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1557 af 19. december 2017 og senest ved lov nr. 732 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 97 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan påklages til transport-, bygnings- og boligministeren.«

2. I § 99 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Afgørelser efter stk. 3 kan påklages til transport-, bygnings- og boligministeren.«

3. I § 118, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

4. I § 118 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 46, stk. 2, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen er begået med køretøjer, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.«

Stk. 7-11 bliver herefter stk. 8-12.

5. I § 121, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »510 kr.«: »for køretøjer på ikke over 3.500 kg.«

6. I § 121 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Afgiften udgør 2.040 kr. for køretøjer hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

7. I § 122 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren kan for statslige veje bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvis overlades til Færdselsstyrelsen.«

Stk. 2-4 bliver herefter til stk. 3-5.

8. § 122 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 4. Parkeringsafgift pålagt af en kommunal vejmyndighed i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 3 fordeles efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den kommunale vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres.«

9. I § 122 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »vejmyndighedens parkeringskontrol« til: »parkeringskontrol«.

10. I § 134, stk. 4, ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.

11. I § 140, stk. 2, 3. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Klager modtaget før 1. januar 2019 over afgørelser truffet efter færdselslovens § 97, stk. 2 og 3, og § 99, stk. 3, afgøres af Rigspolitiet.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 122 a, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 122 a, stk. 5.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Langs motorvejen er der 90 statslige rastepladser, hvor det er gratis at parkere for alle, herunder også lastbilschauffører. Grundlæggende er rastepladser tiltænkt til pauser og kortere hvil. Virkeligheden er imidlertid den, at mange lastbiler langtidsparkerer på rastepladserne. Det er ikke hensigtsmæssigt, da mange rastepladser ikke har faciliteterne hertil. Endvidere betyder det også, at på visse rastepladser, hvor lastbiler langtidsparkerer, optages parkeringspladserne fra de chauffører, som ønsker at benytte pladserne efter deres formål; nemlig kortere hvil.

På den baggrund besluttede regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti som et led i aftalen om finansloven for 2018, at der skal indføres tidsbegrænset parkering på 25 timer for lastbiler på de statslige rastepladser på motorvejsnettet. Med aftalen blev der afsat 14 millioner kr. i 2018 og 6 millioner kr. i 2019-2021 til opsætning af skilte og til administration og kontrol med overholdelse af reglerne.

Tiltaget skal være med til at forhindre, at lastbiler langtidsparkerer på danske rastepladser i strid med hensigten bag disse. Samtidig skal tiltaget også være med til at afspejle, at det efter regeringens opfattelse ikke er statens opgave at stille gratis faciliteter til rådighed for at løse lastbilserhvervets behov for længerevarende ophold.

Som opfølgning på aftalen om indførelse af tidsbegrænset parkering har regeringen og Dansk Folkeparti besluttet, at den tidsbegrænsede parkering på 25 timer skal ledsages af højere parkeringsafgifter for lastbiler, som overskrider tidsbegrænsningen på rastepladserne, eller som parkerer ulovligt på det statslige og kommunale vejnet. Samtidig skal bøden for parkering på motorvejens til- og frakørselsramper også forhøjes. Forhøjelserne skal være med til at sikre, at førerne af lastbiler overholder tidsbegrænsningen på 25 timer på de statslige rastepladser, men samtidig sikre, at der ikke er et incitament for lastbilschauffører til at holde ulovligt parkeret på det øvrige vejnet, herunder på motorvejens til- og frakørselsramper.

Hvis tidsbegrænsningen for lastbiler på statens rastepladser skal overholdes, kræver det, at der også løbende føres en kontrol med, at den bliver overholdt. Vejdirektoratet overtog den 1. juli 2018 kontrollen på de statslige rastepladser. Det er imidlertid vurderingen, at kontrollen på sigt bedst varetages af Færdselsstyrelsen, da Færdselsstyrelsen i forvejen administrerer regler på tungvognsområdet, herunder udfører styrelsen tillige visse kontrolopgaver i relation til lastbilserhvervet.

Endelig indeholder forslaget en ændring af klagemyndighed i forbindelse med afgørelser truffet af politiet om færdselsregulering og afmærkning mv. Således foreslås det, at klager skal indbringes for transport-, bygnings- og boligministeren i stedet for Rigspolitiet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forhøjelse af parkeringsafgift for køretøjer på over 3.500 kg.

2.1.1. Gældende ret

Udgangspunktet for overtrædelse af færdselslovens regler om standsning og parkering er, at politiet kan pålægge en afgift. Det følger af færdselslovens § 121, stk. 1. Et sådant pålæg udgør en forvaltningsretlig

afgørelse, som træffes af en forvaltningsmyndighed. Kun i de tilfælde, hvor en overtrædelse af færdselslovens standsnings- og parkeringsbestemmelser har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen, straffes disse standsnings- og parkeringsforseelser med bøde i medfør af færdselslovens § 118, stk. 7. Bødestraf er ikke en forvaltningsretlig afgørelse, men en straffeprocessuel sag, som behandles efter retsplejelovens bestemmelser.

Om størrelsen af en afgift følger det af færdselslovens § 121, stk. 5, 1. pkt., at afgiften for overtrædelse af et forbud mod standsning- og parkering omfattet af færdselslovens § 121, stk. 1, som udgangspunkt udgør 510 kr.

Dog udgør afgiften 1.020 kr. i tre konkrete tilfælde, jf. færdselslovens § 121, stk. 5, 2. pkt. Det er 1) ved parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom, 2) ved parkering uden brug af parkeringskort for personer med handicap på parkeringsplads, som er reserveret til generel anvendelse for personer med handicap, eller 3) ved parkering med et andet køretøj på en parkeringsplads, som er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Afgiften på 1.020 kr. blev indsat ved en ændring af færdselsloven i 2014. Baggrunden for skærpelsen af afgiften i de tre tilfælde var, at der var behov for yderligere at beskytte det særlige behov for let tilgængelige parkeringsmuligheder for personer med handicap, og hensynet til den gruppe af personer, der måtte have behov for at anvende en ind- og udkørsel fra en ejendom.

Fælles for færdselslovens § 121, stk. 5, 1. og 2. pkt., er, at afgiftens størrelse er den samme for alle køretøjer.

Endelig følger det af færdselslovens § 121, stk. 6, at der for en overtrædelse omfattet af stk. 1 kan pålægges én afgift i døgnet, idet der dog tidligst kan pålægges en ny afgift, 24 timer efter at den forrige er pålagt. Der kan dog højst pålægges tre afgifter.

2.1.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forhøjelsen af parkeringsafgiften for køretøjer med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, fra 510 kr. til 2.040 kr., skal ses i sammenhæng med regeringens ønske om at sætte ind mod, at statens rastepladser på motorvejsnettet bruges til langtidsparkering af lastbiler.

Det nuværende parkeringsafgiftsniveau på 510 kr. for at parkere i strid med parkeringsreglerne i færdselsloven er ikke tilstrækkeligt højt i forhold til at sikre, at lastbiler ikke langtidsparkerer på de statslige rastepladser. En afgift på 510 kr. for overtrædelsen af et standsnings- og parkeringsforbud for køretøjer med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, herunder lastbiler, findes således for lav, herunder også fordi, at en overtrædelse som altovervejende hovedregel begås af erhvervsaktører. Afgiftsforhøjelsen skal med andre ord være så høj, at den tages seriøst og dermed være med til at sikre, at chaufførerne ikke foretrækker at modtage en parkeringsafgift og holde parkeret i længere tid en 25 timer, frem for at overholde tidsbegrænsningen og køre videre.

Det foreslås på den baggrund, at en parkeringsafgift for overtrædelse af tidsbegrænsninger på rastepladserne på motorvejsnettet forhøjes fra de nuværende 510 kr. til det firedobbelte, dvs. 2.040 kr.

En parkeringsafgiftsforhøjelse – som kun omfatter statslige rastepladser ved motorvejene – vurderes ikke tilstrækkelig til at sikre, at lastbilschaufførerne parkerer steder, som er indrettede til, at chaufførerne kan opholde sig over længere tid. Der er således en ikke ubetydelig risiko for, at chaufførerne vil søge ud på det øvrige vejnet for at finde ledige parkeringssteder, hvor parkeringsafgiften ikke er firedoblet.

Med forslaget hæves afgiften for ulovlig standsning og parkering af køretøjer med en tilladt totalvægt, der

overstiger 3.500 kg., herunder lastbiler, generelt, så den gælder på hele vejnettet i Danmark. Det sikres således, at der ikke er incitament for chaufførerne til at søge ud på det øvrige vejnet alene med det formål at undgå en højere parkeringsafgift. Forslaget betyder også, at parkeringsafgifterne efter færdselsloven ikke længere vil være den samme uanset karakteren af køretøjet, men at afgiften forhøjes for visse køretøjstyper.

Med den foreslåede ændring, vil en parkeringsafgift på køretøjer med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, herunder lastbiler, fremadrettet også udgøre 2.040 kr. på det øvrige vejnet i stedet for de nuværende 510 kr.

For køretøjer på 3.500 kg og derunder vil der ikke ske nogen ændringer, hverken på rastepladserne eller det øvrige vejnet.

Forslaget ændrer ikke på, at der fremadrettet – som tilfældet også er i dag – kan pålægges op til 3 afgifter for samme forseelse, hvis betingelserne herfor er til stede.

2.2. Forhøjelse af bøde for parkering på til- og afkørselsramper på motorvejsnettet m.v.

2.2.1. Gældende ret

Det følger af færdselslovens § 46, stk. 2, 1. og 2. pkt., at det på motorvej og på tilkørsels- eller frakørselsvej til sådan vej ikke er tilladt at foretage vending eller bakning. Der må ikke standses eller parkeres uden for de anviste parkerings- eller rastepladser.

Forbuddet mod standsning og parkering i færdselslovens § 46, stk. 2, 2. pkt., gælder på hele motorvejsnettet, hvortil – udover selve vejbanerne – medregnes nødspor og rabat samt til- og frakørsler, herunder også til- og frakørselsramper til motorvejsrastepladser. Endvidere gælder forbuddet også på motortrafikvejsnettet, jf. færdselslovens § 48.

Det følger af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af færdselslovens §§ 14-52 straffes med bøde. Det følger endvidere af færdselslovens § 118 a, stk. 1, 1. pkt., at bøder for overtrædelse af færdselsloven og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er deleligt med 500. Minimumsbøden i færdselslovens § 118 a, stk. 1, blev forhøjet fra 500 kr. til 1.000 kr. ved lov nr. 184 af 8. marts 2011 om bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer mv.

Overtrædelse af færdselslovens § 46, stk. 2, 2. pkt., om standsning eller parkering på motorvejen eller motortrafikvejen, jf. § 48, straffes som nævnt med bøde. Ved overtrædelse af færdselslovens standsnings- og parkeringsbestemmelser udenfor motorvejs- eller motortrafikvejsnettet pålægges derimod som – udgangspunkt – alene en afgift. Kun i de tilfælde, hvor overtrædelse af de standsnings- og parkeringsbestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, nr. 1-8, har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen, straffes disse standsnings- og parkeringsforseelser også med bøde, jf. § 118, stk. 8.

2.2.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En forhøjelse af parkeringsafgiften for ulovlig parkering på motorvejsrastepladserne risikerer at have den utilsigtede konsekvens, at problemet med langtidsparkering med lastbiler og andre tunge køretøjer flyttes til andre dele af vejnettet. For at forhindre denne afledte effekt af indførelsen af tidsbegrænset parkering på 25 timer, foreslås det, at den forhøjede parkeringsafgift ikke kun skal gælde på motorvejsrastepladserne, men også på det øvrige vejnet, herunder det kommunale. Der henvises herved til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I forlængelse af ovenstående er det vurderingen, at det på samme måde er nødvendigt at forhindre, at

problemet med langtidsparkering med lastbiler og andre tunge køretøjer flyttes fra motorvejsrastepladserne til resten af motorvejsnettet, herunder motorvejsrastepladsernes til- og frakørsler. På den baggrund forhøjes bøden for standsning og parkering på motorvejsnettet, herunder på til- og frakørsler til motorvejsrastepladserne.

Overtrædelse af standsnings- og parkeringsforbuddet på motorvejsnettet, herunder på til- og frakørslerne til motorvejsrastepladserne, udløser i dag en bøde på 1.000 kr.

På baggrund af forhøjelsen af parkeringsafgiften fra 510 kr. til 2.040 kr. for ulovlig langtidsparkering på motorvejsrastepladserne for tunge køretøjer foreslås, at bøden for standsning og parkering på motorvejsnettet, herunder til- og frakørslerne til motorvejsrastepladserne, også forhøjes. Da standsning og parkeringen på motorvejsnettet kan udgøre en trafikfarlig situation, er det vurderingen, at bøden for ulovlig standsning og parkering på motorvejsnettet skal være forholdsmæssig højere end parkeringsafgiften for ulovlig parkering på selve rastepladsen.

Det foreslås derfor, at bøden for standsning og parkering på motorvejsnettet, herunder til- og frakørslerne til motorvejsrastepladserne, forhøjes fra det nuværende beløb på 1.000 kr. til 3.000 kr.

Den forhøjede bøde vil alene skulle gælde for køretøjer med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, herunder lastbiler. Bøden for overtrædelse af standsnings- og parkeringsforbuddet på motorvejsnettet begået med køretøjer med en tilladt totalvægt, der ikke overstiger 3.500 kg, f.eks. almindelig personbil, vil således fortsat som udgangspunkt skulle udmåles til 1.000 kr.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet bemærker i relation til de foreslåede retningslinjer for bødepåstanden for standsning og parkering på motorvejsnettet, at vedtagelse af lovforslaget ikke afskærer domstolene fra efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen at fravige det angivne bødeniveau i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

2.3. Parkeringskontrol til Færdselsstyrelsen

2.3.1. Gældende ret

Færdselslovens udgangspunkt er i medfør af § 121, stk. 1, at politiet pålægger standsnings- og parkeringsafgifter for overtrædelser af de regler, som er nævnt i bestemmelsen. Transport, bygnings- og boligministeren kan dog bestemme, at en vejmyndighed helt eller delvist kan overtage denne kontrol, jf. § 122 a.

Ved vejmyndighed forstås den myndighed, som administrerer en offentlig vej, jf. definitionen herom i vejlovens § 3, nr. 1. Det vil sige kommunalbestyrelserne for så vidt angår det kommunale vejnet og Vejdirektoratet for så vidt angår det statslige vejnet.

Det kan endvidere i medfør af færdselslovens § 122 a, stk. 2, aftales, at en vejmyndighed bemyndiger en anden vejmyndighed til helt eller delvis at varetage kontrollen på dens veje. Det kan herunder også aftales, at en kommunal vejmyndighed varetager opgaver for den statslige vejmyndighed og omvendt.

Parkeringskontrollen på det statslige vejnet varetages af Vejdirektoratet.

2.3.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med indførelsen af tidsbegrænset parkering på 25 timer for lastbiler på statens rastepladser ved motorvejene er der også behov for en målrettet kontrol af, at reglerne bliver overholdt. Det er også baggrunden for, at der som et led i aftalen om finansloven for 2018 blev der afsat 14 millioner kr. i 2018

og 6 millioner kr. i 2019-2021 til opsætning af skilte og til administration og kontrol med overholdelse af reglerne.

Under de nuværende regler er det kun vejmyndighederne, som helt eller delvist kan overtage parkeringskontrollen fra politiet, hvorfor der for de statslige rastepladser kun er hjemmel i færdselsloven til, at Vejdirektoratet overtager kontrollen.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet finder, at varetagelsen af parkeringskontrollen på statsvejene på sigt skal varetages af Færdselsstyrelsen i stedet for Vejdirektoratet. Færdselsstyrelsen er organisatorisk en del af Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen. Det er ministeriets vurdering, at kontrollen bedst varetages af Færdselsstyrelsen, da styrelsen i forvejen administrerer regler på tungvognsområdet, og herunder udfører visse kontrolopgaver blandt andet i forhold til lastbiler. Færdselsstyrelsen udfører i dag administrative tilsyn med virksomheders efterlevelse af køre- og hviletidsreglerne i hele Danmark. Derudover udfører styrelsen praktiske tilsyn med bilsynsvirksomheder. Kontrollen med 25 timers tidsbegrænsning på motorvejsrastepladser kan således med fordel udføres i sammenhæng med de eksisterende tilsynsopgaver hos Færdselsstyrelsen. Dertil kommer, at styrelsen på synsområdet kan udstede administrative bødeforelæg og således også vil kunne gøre brug af erfaringer fra dette område i forbindelse med opkrævning mv. af parkeringsafgifter.

Det foreslås derfor, at transport-, bygnings- og boligministeren får hjemmel til at kunne bestemme, at kontrollen på statsvejene helt eller delvist kan overtages af Færdselsstyrelsen.

2.4. Ændring af klagemyndighed

2.4.1. Gældende ret

Færdselslovens kapitel 15 indeholder reglerne for færdselsregulering og afmærkning mv. Omfattet heraf er bl.a. færdselslovens § 97, stk. 2, hvoraf det fremgår, at anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i færdselslovens § 95, på andre private fællesveje end private fællesveje i byer og bymæssige områder og private veje og broer, kræver samtykke fra politiet. Endvidere kan politiet, hvor det skønnes fornødent, forlange, at sådan afmærkning tilvejebringes og bekostes af vej- eller broejer. Endelig kan politiet, hvor færdselsmæssige grunde taler herfor, kræve, at afmærkning på disse veje og broer, der ikke er i overensstemmelse med de forskrifter, der udfærdiges i medfør af færdselslovens § 95, stk. 1, fjernes.

Af færdselslovens § 97, stk. 3, fremgår det, at såfremt en vej- eller broejer, der er berettiget til uden tilladelse efter § 57, stk. 1, i lov om private fællesveje at forbyde visse arter af færdsel, ønsker at gennemføre et sådant forbud ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde, skal politiets godkendelse indhentes forinden. Endvidere kan politiet påbyde særlig afmærkning eller belysning af afspærringen, hvis den kan være til fare for færdslen.

I medfør af færdselslovens § 99, stk. 3, kan politiet forlange, at skilte, opslag, lysindretning og lignende, der kan ses fra vej, fjernes, hvis de har lighed med afmærkning efter færdselslovens § 95, stk. 1, eller de i øvrigt kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Fælles for alle afgørelserne er, at klager behandles i første instans af de lokale politimyndigheder i de respektive politikredse. Loven regulerer imidlertid ikke, hvilken myndighed der kan behandle en klage over politiets afgørelse. På den baggrund rekursbehandles klager af Rigspolitiet ud fra det almindelige forvaltningsretlige over/underordningsforhold mellem politikredsene og Rigspolitiet, som betyder, at en afgørelse kan påklages til en myndigheds overordnede myndighed, såfremt klageadgangen ikke er afskåret ved lov.

Øvrige klager over afgørelser truffet efter reglerne i færdselslovens kapitel 15 behandles af transport-,

bygnings- og boligministeren, som ved en ressortomlægning i juni 2015 overtog færdselsområdet fra Justitsministeriet.

2.4.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet finder det hensigtsmæssigt, at klager indenfor samme område behandles af samme myndighed.

I de i færdselslovens kapitel 15 omhandlende regler for færdselsregulering og afmærkning er udgangspunktet, at afgørelser eller tvister afgøres af transport-, bygnings- og boligministeren. Undtagelsen hertil er afgørelser truffet efter færdselslovens § 97, stk. 2 og 3, og § 99, stk. 3.

Uklarheden har medført, at der er givet forkert klagevejledning, og at klagerne har været sendt til den forkerte klageinstans til ulempe for borgerne.

Med forslaget skal klager over afgørelser truffet af politiet efter færdselslovens §§ 97, stk. 2 og 3 samt § 99, stk. 3, fremadrettet ske til transport-, bygnings- og boligministeren i stedet for Rigspolitiet.

Dermed samles klagesagsbehandlingen et sted, hvilket vil være med til at forebygge tvivl for borgerne omkring, hvilken myndighed de skal rette henvendelse til, hvis de ønsker at påklage en afgørelse.

Det er hensigten, at kompetencen til at behandle klagesagerne bliver delegeret til Vejdirektoratet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

For så vidt angår kontrol med overholdelse af den nye tidsbegrænsning på 25 timer på rastepladser på motorvejsnettet er der i medfør af finanslovsaftalen for 2018 afsat 14 millioner kr. i 2018 og 6 millioner kr. i 2019-2021 til opsætning af skilte om tidsbegrænsning og til administration i øvrigt.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Med ændringen af klageadgangen for afgørelser truffet efter færdselslovens § 97, stk. 2 og 3, samt § 99, stk. 3, vil klagesager om afmærkning mv. blive samlet hos Vejdirektoratet, hvilket vil gøre det mere overskueligt for borgerne, som i dag skal klage til Rigspolitiet ift. nogle af sagerne og til transport-, bygnings- og boligministeren i andre sager efter reglerne i færdselslovens kapitel 15.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 26. juni 2018 til den 7. september 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Brancheforeningen Danske Advokater, Danmarks Frie AutoCampere, Dansk Erhverv,

Dansk Industri (DI), Dansk Transport og Logistik – DTL, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Dansk Parkeringsforening, Danske Regioner, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Transport, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund – 3F, Forenede Danske Motorejere – FDM, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Frie Danske Lastbilvognmænd (FDL), Håndværksrådet, ITD, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Landdistrikternes Fællesråd, NOAH-Trafik, Nordjyllands Trafikselskab, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Rådet for Sikker Trafik, Sammenslutning af Danske Småøer

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (Hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (Hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Med ændringen af klagemyndighed for afgørelser truffet efter færdselslovens § 97, stk. 2 og 3, samt § 99, stk. 3, vil klagesager om afmærkning mv. – efter delegation – blive samlet hos Vejdirektoratet, hvilket vil gøre det mere overskueligt for borgerne.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af færdselslovens § 97, stk. 1, at anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på eller ved en privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, kræver godkendelse. Såfremt der ved afmærkningen indføres færdselsmæssige bestemmelser omfattet af §§ 92 og 92 a, meddeles godkendelsen efter reglerne i de nævnte bestemmelser. Færdselslovens § 92 giver vejmyndigheden mulighed for med samtykke fra politiet at træffe færdselsmæssige bestemmelser om bl.a. parkering, standsning, etablering af fodgængerfelter mv. I medfør af færdselslovens § 92 a kan politiet med samtykke fra vejmyndigheden træffe bestemmelse om indførelse af ubetinget vigepligt og påbud om ensrettet færdsel. Anden afmærkning godkendes af vejmyndigheden.

Ved vejmyndighed forstås den myndighed, som administrerer en offentlig vej, hvilket vil sige kommunalbestyrelserne for så vidt angår det kommunale vejnet og Vejdirektoratet for så vidt angår det statslige vejnet.

Det følger af stk. 2, at anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på andre private fællesveje end de i stk. 1 nævnte og på private veje og broer, kræver politiets samtykke. Politiet kan, hvor det skønnes fornødent, forlange, at sådan afmærkning tilvejebringes og bekostes af vej- eller broejer. Politiet kan, hvor færdselsmæssige grunde taler herfor, kræve, at afmærkning på disse veje og broer, der ikke er i overensstemmelse med de forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 95, stk. 1, fjernes.

Af stk. 3 følger det, at såfremt en vej- eller broejer, der er berettiget til uden tilladelse efter § 57, stk. 1, i lov om private fællesveje at forbyde disse arter af færdsel, ønsker at gennemføre et sådant forbud ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde, skal politiets godkendelse forinden indhentes. Politiet kan påbyde særlig afmærkning eller belysning af afspærringen, hvis den kan være til fare for færdslen.

Det foreslås, at det i et nyt § 97, stk. 4, fremgår, at klager over afgørelser truffet efter stk. 2 og 3 kan påklages til transport-, bygnings- og boligministeren.

Med forslaget vil klager over politiets afgørelser truffet efter færdselslovens § 97, stk. 2 og 3 fremadrettet blive behandlet af transport-, bygnings- og boligministeren i stedet for Rigspolitiet. Under de nuværende regler er det Rigspolitiet, som behandler klager efter det almindelige forvaltningsretlige over-/underordningsforhold.

Det er hensigten, at klagesagsbehandlingen delegeres til Vejdirektoratet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i forslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af færdselslovens § 99, stk. 2, at skilte, opslag, lysindretninger og lignende ikke må anbringes på eller i forbindelse med afmærkning efter § 95, stk. 1.

Af stk. 3 fremgår det, at politiet kan forlange, at genstande af den i stk. 2 nævnte art, der kan ses fra vej, fjernet, hvis de har lighed med afmærkning efter § 95, stk. 1, eller de i øvrigt kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Det foreslås, at det i et nyt § 99, stk. 5, fremgår, at klager over afgørelser truffet efter stk. 3 kan påklages til transport-, bygnings- og boligministeren.

Med forslaget vil klager over politiets afgørelser truffet efter færdselslovens § 99, stk. 2 og 3 fremadrettet blive behandlet af transport-, bygnings- og boligministeren i stedet for Rigspolitiet. Under de nuværende

regler er det Rigspolitiet, som behandler klager efter det almindelige forvaltningsretlige over-/underordningsforhold.

Det er hensigten, at klagesagsbehandlingen delegeres til Vejdirektoratet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i forslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Med lovforslagets § 1, nr. 4, indsættes et nyt stk. 7 i § 118. Ændringen i § 118, stk. 1, 1. pkt., er en redaktionel konsekvensændring, der skyldes, at styknummereringen i § 118 ændres som følge af indsættelsen af et nyt stykke 7 i § 118. Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 1, indebærer ikke materielle ændringer.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Det følger af færdselslovens § 46, stk. 2, 1. og 2. pkt., at det på motorvej og på tilkørsels- eller frakørselsvej til sådan vej ikke er tilladt at foretage vending eller bakning. Der må ikke standses eller parkeres uden for de anviste parkerings- eller rastepladser.

Forbuddet mod standsning og parkering i færdselslovens § 46, stk. 2, 2. pkt., gælder på hele motorvejsnettet, hvortil – udover selve vejbanerne – medregnes nøds- og rabat samt til- og frakørsler, herunder også til- og frakørselsramper til motorvejsrastepladser. Endvidere gælder det også for motortrafikvejsmotornettet, jf. færdselslovens § 48.

Det følger af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af færdselslovens §§ 14-52 straffes med bøde. Det følger endvidere af færdselslovens § 118 a, stk. 1, 1. pkt., at bøder for overtrædelse af færdselsloven og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er deleligt med 500.

I Rigsadvokatens meddelelser om sanktionspåstande i færdselssager er der fastsat nærmere retningslinjer for anklagemyndighedens sanktionspåstande i sager om overtrædelse af færdselsloven. Rigsadvokatens meddelelser bygger på anvisninger i lovforarbejder om sanktionsudmålingen for overtrædelse af færdselsloven samt domstolenes praksis på området. For så vidt angår bøden for overtrædelse af standsnings- og parkeringsforbuddet i færdselslovens § 46, stk. 2, 2. pkt., følger det af Rigsadvokatens meddelelse om færdsel på motorvej og motortrafikvej, at overtrædelse af færdselslovens § 44-48 begået med motordrevet køretøj som udgangspunkt straffes med en bøde på 1.000 kr.

Formålet med den foreslåede nye bestemmelse i færdselslovens § 118, stk. 7, er at forhøje bøden for overtrædelse af forbuddet mod standsning og parkering på motorvejsnettet, herunder på til- og frakørslerne til motorvejsrastepladserne, fra det nuværende beløb på 1.000 kr. til 3.000 kr. Formålet hermed er at forhindre, at førere af tunge køretøjer parkerer ulovligt andre steder på motorvejsnettet, herunder på til- og frakørslerne til rastepladserne som alternativ til parkering på selve rastepladserne.

Det forudsættes, at forslaget medfører en forhøjelse af bødeniveauet fra 1.000 kr. til 3.000 kr.

Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse for overtrædelser af færdselslovens § 46, stk. 2, 2. pkt., hvilket medfører, at den forhøjede bøde vil skulle udmåles for standsning og parkering på hele motorvejsnettet, hvortil – udover selve vognbanerne – medregnes nøds- og rabat samt til- og frakørsler til motorvejsrastepladser. Endvidere vil forslaget i medfør af færdselslovens § 48 også finde anvendelse på motortrafikvejsnettet.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet bemærker i relation til de foreslåede retningslinjer for bødepåstanden for standsning og parkering på motorvejnettet, at vedtagelse af lovforslaget ikke afskærer domstolene fra efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen at fravige det angivne bødeniveau i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

De foreslåede retningslinjer for bødeudmålingen for overtrædelser af færdselslovens § 46, stk. 2, 2. pkt., vil alene finde anvendelse for køretøjer, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, f.eks. lastbil. Bøden for overtrædelse af standsnings- og parkeringsforbuddet begået med køretøjer med en tilladt totalvægt, der ikke overstiger 3.500 kg, f.eks. almindelige personbiler, vil således fortsat skulle udmåles til 1.000 kr.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af færdselslovens §§ 14-52 straffes med bøde. Dog fremgår det af § 118, stk. 7, at overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud kun straffes, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Færdselslovens § 121, stk. 1, opregner de bestemmelser om standsning og parkering, hvor politiet – i stedet for en bøde – kan pålægge en afgift for overtrædelse. Omfattet er bl.a. 1) forbuddet mod parkering på cykelsti, gangsti og fortov, 2) parkering i strid med standsnings- og parkeringsforbud og 3) parkering i strid med en tidsbegrænsning mv.

Det følger af færdselslovens § 121, stk. 5, 1. pkt., at en afgift ved overtrædelse af reglerne om standsning og parkering nævnt i færdselslovens § 121, stk. 1, udgør 510 kr.

Af færdselslovens § 121, stk. 5, 2. pkt., fremgår det, at afgiften dog udgør 1.020 kr. ved 1) parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom i strid med færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 2, 2) parkering uden brug af parkeringskort for personer med handicap på parkeringsplads, der efter færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, er reserveret til generel anvendelse af personer med handicap, eller 3) parkering med et andet køretøj på en parkeringsplads, der efter § 92, stk. 3, er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Fælles for bestemmelserne er, at de gælder for alle køretøjer.

Det foreslås, at der i § 121, stk. 5, 1. pkt., tilføjes, at udgiften på 510 kr. gælder for køretøjer på ikke over 3.500 kg. Baggrunden herfor er, at køretøjer på ikke over 3.500 kg fortsat – som udgangspunkt – skal have en afgift på 510 kr. i medfør af færdselslovens § 121, stk. 5, 1. pkt.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 6, om forhøjelsen af afgiften for køretøjer med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg.

Forslaget ændrer ikke ved, at overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud kan straffes med bøde, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af færdselslovens §§ 14-52 straffes med

bøde. Dog fremgår det af § 118, stk. 1, nr. 7, at overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud kun straffes, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Færdselslovens § 121, stk. 1, opregner de bestemmelser om standsning og parkering, hvor politiet – i stedet for en bøde – kan pålægge en afgift for overtrædelse. Omfattet er bl.a. 1) forbuddet mod parkering på cykelsti, gangsti og fortov, 2) parkering i strid med standsnings- og parkeringsforbud og 3) parkering i strid med en tidsbegrænsning mv.

Det følger af færdselslovens § 121, stk. 5, 1. pkt., at en afgift ved overtrædelse af reglerne om standsning og parkering nævnt i færdselslovens § 121, stk. 1, udgør 510 kr.

Af færdselslovens § 121, stk. 5, 2. pkt., fremgår det, at afgiften dog udgør 1.020 kr. ved 1) parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom i strid med færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 2, 2) parkering uden brug af parkeringskort for personer med handicap på parkeringsplads, der efter færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, er reserveret til generel anvendelse af personer med handicap, eller 3) parkering med et andet køretøj på en parkeringsplads, der efter § 92, stk. 3, er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Af færdselslovens § 121, stk. 6, fremgår det, at der for en overtrædelse omfattet af færdselslovens § 121, stk. 1, kan pålægges én afgift i døgnet, idet der dog tidligst kan pålægges en ny afgift, 24 timer efter at den forrige afgift er pålagt. Der kan for samme overtrædelse højst pålægges tre afgifter.

Fælles for bestemmelserne er, at de gælder for alle køretøjer.

Det foreslås, at der indsættes et stykke som fastslår, at afgiften for køretøjer med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, udgør 2.040 kr. Dette er for alle tilfælde af overtrædelser for køretøjer omfattet af bestemmelsen, og der vil ikke skulle gradueres imellem ”almindelige” overtrædelser i færdselslovens § 121, stk. 1, og tilfældene omtalt i færdselslovens § 121, stk. 5, hvor afgiften er forhøjet.

Forhøjelsen skal ses i lyset af indførelsen af tidsbegrænset parkering på 25 timer for lastbiler på de statslige rastepladser på motorvejen og skal således være med til at sikre, at chaufførerne overholder disse regler. Samtidig vil forhøjelsen gælde for hele vejnettet og dermed være med til at sikre, at der ikke er et incitament til at holde ulovligt parkeret på resten af vejnettet.

Med ændringen er det ikke tiltænkt at ændre på reglen om, at der for samme overtrædelse kan pålægges op til tre afgifter. En overtrædelse vil altså i yderste konsekvens kunne ende med en samlet udgift på 6.120 kr.

Forslaget ændrer ikke ved, at overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud kan straffes med bøde, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af færdselslovens § 122 a, stk. 1, at transport-, bygnings- og boligministeren kan bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i færdselslovens § 121, stk. 1, omhandlende standsning og parkering, helt eller delvist overlades til vejmyndigheden.

Ved vejmyndighed forstås den myndighed, som administrerer en offentlig vej, hvilket vil sige kommunal-

bestyrelserne for så vidt angår det kommunale vejnet og Vejdirektoratet for så vidt angår det statslige vejnet.

Det foreslås, at der efter § 122 a, stk. 1, indsættes et nyt stykke, som giver transport-, bygnings- og boligministeren hjemmel til for statslige veje at bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i færdselslovens § 121, stk. 1, helt eller delvist overlades til Færdselsstyrelsen.

Hensigten med forslaget er, at Færdselsstyrelsen, der organisatorisk hører under Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, den 1. januar 2019 overtager kontrollen fra Vejdirektoratet, herunder kontrollen med rastepladserne. Herefter vil Vejdirektoratet ikke skulle stå for kontrollen. Det er ministeriets vurdering, at kontrollen bedst varetages af Færdselsstyrelsen, da styrelsen i forvejen administrerer regler på tungvognsområdet, herunder udfører styrelsen visse kontrolopgaver blandt andet i forhold til tungvognsbranchen.

Til nr. 8

Det følger af færdselslovens § 122 a, stk. 3, at parkeringsafgift pålagt i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 2 fordeles efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres.

Det er ministeriets vurdering, at det ikke er hensigtsmæssigt, når det fremgår af de nuværende regler, at fordelingen sker mellem staten og vejmyndighed, da en vejmyndighed også kan være statslig. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at det tydeligt fremgår af færdselslovens § 122 a, at fordelingen sker mellem staten og en kommunal vejmyndighed.

Derfor foreslås det ved en ny affattelse af færdselslovens § 122 a, stk. 4, at en parkeringsafgift pålagt af en kommunal vejmyndighed i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 3, fordeles efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den kommunale vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres. Forslaget er en sproglig præcisering, og ændrer ikke på de gældende regler og praksis om fordeling mellem stat og kommune.

Til nr. 9

Det følger af færdselslovens § 122 a, stk. 4, at transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om vejmyndighedens parkeringskontrol. Sådanne regler er efter gældende ret fastsat i bekendtgørelse nr. 877 af 25. juni 2018 om vejmyndighedernes parkeringskontrol.

Det foreslås, at ”vejmyndighedens parkeringskontrol” ændres til ”parkeringskontrol”.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring om et nyt stykke 2 i færdselslovens § 122 a, som vil betyde, at også Færdselsstyrelsen fremadrettet vil kunne få overdraget opgaven med parkeringskontrollen på de statslige veje fra Vejdirektoratet.

Da Færdselsstyrelsen ikke er en vejmyndighed, har ministeren med de nuværende regler ikke hjemmel til at fastsætte nærmere regler for Færdselsstyrelsens parkeringskontrol.

Forslaget er en sproglig præcisering, som skal være med til at sikre, at der også kan fastsættes nærmere regler for Færdselsstyrelsen.

Til nr. 10

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det, at der indsættes et nyt stk. 7 i § 118. Ændringen i § 134, stk. 4, er en redaktionel konsekvensændring, der skyldes, at styknummeringen i § 118 ændres som følge af

indsættelsen af et nyt stykke 7 i § 118. Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 10, indebærer ikke materielle ændringer.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 11

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det, at der indsættes et nyt stk. 7 i § 118. Ændringen i § 140, stk. 2, 3. pkt., er en redaktionel konsekvensændring, der skyldes, at styknummeringen i § 118 ændres som følge af indsættelsen af et nyt stykke 7 i § 118. Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 11, indebærer ikke materielle ændringer.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til § 2

Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2019.

Det følger af færdselslovens § 143, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvorfor de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Af *stk. 2* fremgår det, at klager modtaget før den 1. januar 2019 behandles af Rigspolitiet. Det betyder, at de klager, som Rigspolitiet modtager til og med den 31. december 2018, vil skulle færdigbehandles af denne, og ikke overdrages til Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Af *stk. 3* fremgår det, at bekendtgørelser udstedt af transport-, bygnings- og boligministeren i medfør af færdselslovens § 122 a, stk. 4, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye forskrifter. Det betyder, at den nuværende bekendtgørelse om vejmyndighedernes parkeringskontrol også vil være gældende efter ikrafttrædelsen af nærværende lovforslag.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017, som ændret bl.a. ved lov nr. 693 af 8. juni 2017, lov nr. 697 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1557 af 19. december 2017 og senest ved lov nr. 732 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

§ 97.

Stk. 1-3---

1. I § 97 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan påklages til transport-, bygnings- og boligministeren.«

§ 99.

Stk. 1-4---

2. I § 99 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Afgørelser efter stk. 3 kan påklages til transport-, bygnings- og boligministeren.«

§ 118.

Med bøde, jf. dog stk. 7, straffes den, der:

1) ---

3. I § 118, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 8«

Stk. 2-11---

4. I § 118 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:
»Stk. 7. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 46, stk. 2, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen er begået med køretøjer, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.«
Stk. 7-11 bliver herefter stk. 8-12.

§ 121.

Stk. 1-4---

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr. Afgiften udgør dog 1.020 kr. ved

5. I § 121, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »510 kr.«:
»for køretøjer på ikke over 3.500 kg.«

- 1) Parkering ud for ind og udkørsel til og fra ejendom i strid med § 29, stk. 3, nr. 2,
- 2) Parkering uden brug af parkeringskort for personer med handicap på parkeringsplads, der efter § 92, stk. 1, nr. 1, er reserveret til generel anvendelse for personer med et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap, eller
- 3) Parkering med et andet køretøj på en parkeringsplads, der efter § 92, stk. 3, er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

§ 122 a.

Transport-, bygnings- og boligministeren kan bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvist overlades til vejmyndigheden.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan efter aftale bemyndige en anden vejmyndighed til helt eller delvist at varetage den parkeringskontrol, som i medfør af stk. 1 overlades til vejmyndigheden.

Stk. 3. Parkeringsafgift pålagt i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 2 fordeles efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres. Reglerne i § 121, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om vejmyndighedens parkeringskontrol.

6. I § 121 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
»Stk. 6. Afgiften udgør 2.040 kr. for køretøjer hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.«
Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

7. I § 122 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren kan for statslige veje bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121 stk. 1, helt eller delvis overlades til Færdselsstyrelsen.«
Stk. 2-4 bliver herefter til stk. 3-5

8. I § 122 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., affattes således:
»Stk. 4. Parkeringsafgift pålagt af en kommunal vejmyndighed i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 3 fordeles efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den kommunale vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres.«

9. I § 122 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »vejmyndighedens parkeringskontrol« til: »parkeringskontrol.«

§ 134.

Stk. 1-3---

Stk. 4. § 118, stk. 8, gælder ikke for de i stk. 1-3 nævnte sager.

10. I § 134, stk. 4, ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.

§ 140.

Stk. 1---

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter, hvilke bekendtgørelser udstedt i henhold til den tidligere lov der forbliver i kraft efter den 1. maj 1977. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøde. § 118, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 9, samt § 119 finder tilsvarende anvendelse.

11. I § 140, stk. 2, 3. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 10.«